

Список використаних джерел

1. Договір про Європейський Союз. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_029.
2. The European Commission's website about migration. URL: <http://publications.europa.eu/webpub/com/factsheets/migration-crisis/en/>.
3. Balch, A. and Geddes, A. (2012). Connections between Admission Policies and Integration Policies at EU-level and Given Linkages with National Policy Making. Working Paper 1. Promoting Sustainable Policies for Integration (PROSINT). URL: https://www.pravo.unizg.hr/_download/repository/Balch_and_Geddes.pdf.

Штань Я.

*студентка юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету
Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри
кримінального права і процесу,
економічної безпеки та
правоохоронної діяльності ЗУНУ
Баранецька О. В.*

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Корупція, як деструктивний суспільно-економічний феномен, є перешкодою для побудови конкуренто-спроможної та соціально орієнтованої економіки України, дискредитує Україну поміж міжнародної спільноти та виставляє її в образі ненадійного партнера, локалізує формування сприятливого інвестиційного клімату, створює перешкоди для ведення бізнесу, підриває репутацію верховенства права.

Надмірні масштаби корупційних проявів в Україні визнано її керівництвом, міжнародними інституціями та незалежними антикорупційними організаціями. Саме тому у подоланні даного деструктивного соціально-економічного явища вбачається перспектива економічного зростання, формування конкурентоспроможної економіки, зміцнення добробуту громадян.

Тому тематика забезпечення антикорупційної діяльності в Україні є актуальною та вимагає ґрунтовних досліджень.

Впродовж останніх років в Україні прослідковується наявність та розповсюдження корупціогенних ризиків практично в усіх ланках суспільних відносин. Існування корупційних проявів зумовлено відсутністю дієвих важелів боротьби з корупцією, недосконалістю функціонування державного апарату, судової та правової гілок влади, лояльним ставленням окремих громадян до даного явища [1, с. 82].

Загалом, антикорупційна державна політика – це комплекс правових, економічних, освітніх, виховних, організаційних та інших заходів, спрямованих на створення системи запобігання та протидії корупції й усунення причин її виникнення. В свою чергу, метою антикорупційної

державної політики повинно бути зменшення рівня корупції в Україні шляхом усунення передумов її виникнення через упровадження превентивних заходів, зміцнення режиму законності, а також формування у суспільстві нетерпимого, негативного ставлення до корупції як суспільно небезпечного явища за допомогою спільних зусиль державних і громадських структур, за участю міжнародних організацій [3].

Механізм протидії корупції – це система цілеспрямованих дій посадових осіб, службовців правоохоронних структур і представників громадянського суспільства, які мають на меті забезпечення конституційних прав і свобод людини та закріплення демократичних цінностей, виховання неприйнятності населенням корупційних проявів, попередження та подальше покарання за корупцію у державно-владних відносинах [2].

Варто зауважити, що ефективність боротьби з корупцією в Україні наразі є досить низькою. Тому посилюється недовіра громадян до держави й органів державної влади. Для зниження корупційних проявів варто актуалізувати питання контролю за неминучістю покарання за такі злочини.

Запорукою успішного втілення державної політики в сфері подолання корупції та механізмів, які покликані допомогти у виконанні поставлених цілей є дотримання базових принципів, таких як: верховенство права – підґрунтям для будь-яких дій зі сторони держави чи громадськості має бути Конституція України, нормативно-правові акти, та міжнародні акти, ратифіковані Україною; взаємодія влади та громадянського суспільства – ефективна протидія корупції можлива при об'єднанні сил задля досягнення спільної мети; доступність інформації про реалізацію заходів запобігання корупції – здійснювати постійні повідомлення у ЗМІ про виконані заходи, дотримуватись гласності, таким чином у кожного громадянина складатиметься враження, що він безпосередньо контролює процес змін, що викличе активність зі сторони населення [4].

Задля покращення ситуації в протидії корупції варто зосередити усі сили для повернення довіри громадян до влади, узгодити діяльність правоохоронних органів у даній сфері, що дозволить мінімізувати дане негативне явище та, у свою чергу, поліпшить взаємовідносини та співпрацю з міжнародним співтовариством.

Список використаних джерел

1. Баранецька О. В. Протидія корупції в Україні: аналіз стану і законодавча підтримка. *Актуальні проблеми правознавства*. 2017 р. Випуск 1 (9). С. 81-86.
2. Задорожний С. А. Місцева влада у боротьбі з корупцією. *Ефективність державного управління*. 2014. Вип. 41. С. 234-242.
3. Кушнар'ов І. В. Стратегія протидії корупції як складова антикорупційної політики. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2012_5_40.
4. Лавриненко І. В. Тендер на государство. *Експерт*. 2007. № 28. С. 15-19.